

جادوو گهر

سه‌لاح حه‌سەن پالەوان
(هۆلەندا)

پاشان دەسته بچکۆله‌کانی خسته سەر سینگى و گریا،
ئەو یەكەمین گریانی بوو، پاش هه‌شت جه‌نگ و
ده‌ده‌سه‌رى، مه‌رگى باوك و دایك و براو خوشك و
خۆشه‌ویست و هاوڕێیان، پاش عه‌شق و بێده‌نگیه‌كان
دلتۆپى فرمیسكى نه‌رشتبوو، به‌لام ئەو رۆژه دكتۆره‌كه‌ى
له‌ پالیدا دانیشتیوو، ده‌ستی نه‌وازشى نایه‌ سه‌ر شانى و
دلنه‌وايى دایه‌وه، شووشه‌ى دلە ناسكه‌كه‌ى سات له‌دواى
سات چاوه‌روانى هه‌لوه‌شانندن بوو، ئەوه‌نده‌ش به
میژوویه‌كى خالییه‌وه ده‌پروانییه‌ رابردوى خۆى وه‌ك
هیچ پرووى نه‌دای، ئاوه‌ها له‌به‌رانبه‌ر ده‌سته‌كانى خۆى
مشتیك هاوار بوو، كه‌س به‌ ئەندازه‌ى ئەو لاپه‌ره‌ى
سۆفیه‌كانى هه‌لنه‌دابوووه، له‌سه‌ر رێگاكاندا ته‌له‌ى بۆ
دانه‌نرابوو، هه‌راسانى به‌رده‌وام، بێزارى كردبوو، ساتى
بێده‌نگیه‌كانى نه‌زانراو بوون، هیچ هیتوریه‌ك نه‌بوو
ئاشناى هیتورى دلى ئەو نه‌بى، به‌لام هه‌رچه‌ندى له‌و
جه‌سته‌یه‌ ورد ده‌بووه‌وه، هه‌موو چیرۆكه‌كانى ژيانى خۆى
وه‌بیرده‌هاتنه‌وه، هه‌ر كه‌ ده‌سته‌كانى ئەوى ده‌گوشى،
میژوویه‌ك نائومیدی باوه‌شيان پێدا ده‌كرد. پاش ئەوه‌ى
كه‌وته‌ نێو یه‌كه‌مین گریانى دووردریژه‌وه هه‌رچی بوغز له
جه‌سته‌یدا بوو توانه‌وه.

ئەو رۆژه وه‌كو هه‌ورى زستان دلى پر له‌ شى و ته‌رایی
بارانى فرمیسك بوو، چاوه‌كانى به‌ ئاسته‌م ده‌یاننوانى بۆ
ساتیك بینه‌ وشكایی ده‌شتیكى دیم، ئەو رۆژه‌ش
هه‌والى له‌ دایكبوونى كۆرپه‌كه‌یان بۆ هیتنا، بۆ یه‌كه‌مین
جار له‌سه‌ردیواره‌كه‌ى مالیان نووسى: «دلخۆشترین
كه‌سى ئەم دنیايم»، ئەوه‌تا ئەمڕۆش هه‌ر له‌ نزیکه‌وه
ده‌روانیته‌ چاوى و ته‌ماشای ده‌سته‌كانى ده‌كات، كه‌چى
له‌ مانای ئەو هه‌موو نه‌ینیه‌ ناگات. كه‌س نه‌بوو له
نه‌ینى ئەو بگات ته‌نیا خۆى و دكتۆره‌كه‌ى نه‌بى، هه‌موو

ساتن لیبی دهروانی، بهلام ئەم جارە له نزیکهوه ته ماشای سهرتاپای جهستهی کرد، جهستهی ئیزۆسی وهبیرها تهوه، له چاوهکانیدا برتیک بپدەنگی ههتا ههتا بیتی بینی، لهوه مووه دا تهنیا گوپی له هه نسکه کورتهکانی بوو، ئەمه یه که مین جار نه بوو له پال مه لۆتکه یه کدا خه و بیبا تهوه، ئەوکاتهی دکتۆره کهی دهستی کۆرپه له کهی له ژیر دهستی دهرهینا، ههر خیرا داوای گیرانه وهی ئەو خه ونه ی لئ کرد، که چه ند رۆژتیکه دهیه وئ بزانی چ جۆره خه ونیکه و چ پتوهندی به م کۆرپه له وه هیه، ئەو خه ونه ی که به شتیک له جهستهی ده بیته رۆح و ئەمیش به دویدا راده کات تا بو له شی خۆی بگپرتته وه، بهلام هه له تانی ئەو زیاتر گور به گه رانه کانی ئەم ددا، ههر به دوویدا دهر و نایگری ته وه و نایگری ته وه و دوا جار هه ردووکیان له سه رابیکدا ون ده بن، بی دهنگیسه که هه ردووکیان ختووکه ددا، له خه ونه که یدا پیده که نئ، پیده که نئ، پیده که نئ، پیده که نئ، شازده جار پیده که نئ، ئەوه نده هیلکه ی پیکه نینه کانیان به رز دهنه وه، هه موو دهر و دراوسی و ریبوارانیش گوپیان له پیکه نینه که ی ده بیته، به رده رگا که یان وه کو روو داوکی پرسه یرو سه مه ره ی دیتبی نامۆ ناسیا و ناسرا وه کان کۆد بده نه وه، کاتن له خه ونه که راده چله کئ قه ره باله غیبه که دهر و پتته وه. ئەوه ی له هه مووی سه یرتر دکتۆره که ی ههر خیرا ئەو خه ونه له بیر ده کات و ئەمیش وه کو حیکایه تبیژیکی ته نیا له به رده م ناگردانی کۆرپه که یدا ده مینیتته وه.

سه به ینی ده مه و ئیواره بو ههر جیگایه ک دهر وا جهسته یه کی دا بر او له پال خۆیدا ده بینی، ده ست ده با له خۆی بکاته وه، لیبی ناییتته وه، ههر له پالیدا وه ستابوو، به سه رها تیکی نه ینی نامیز بوو، به دزیبه وه ده یروانیبه به شه کانی و جار نا جار یکیش ئاوری له دهر و به ره که ی ده دایه وه، کهس نه بوو لهو شپوهیه بگات، یان پتی بلئ ئەم به سه رها ته چیه. ئەو رۆژه ته نیا وه کو رۆژتیک نه مایه وه، رۆژه که بووه دووان و سیان و مانگ و سالتیک، ههر بی جووله له پالیدا نووست، ئەویش به دهسته بچکۆله کانیبه وه، جار نا جار نه واز شتکی ئەمی ده کرد، ئەمه یه که مین جار نه بوو، له پال که سیکدا و له نیو خهسته خانه یه کدا بنوی، هه موو رۆژئ، هه موو هه فته و مانگیک، که سیککی لئ ده برایه نه خوشخانه و ده بوایه له پالیاندا ئیشکی بگرتایه، بهلام ئەمه ی ئەم

جاره جهسته یه که وه له خه ونه قووله که ی ئەو دا راپه رپوه. له پال خۆیدا بینی، نه یده زانی چی بکات، کاتن ویستی دهستی نه وازش به سه ریدا بیتی ترسا، نه ئەوه بوو بتوانن به پارچه په رۆیه که بیپیتچیتته وه له نیو دهر گای مزگه و تیکدا فرییدا، نه ئەوهش بوو بتوانن له با وه شی کات، جهسته یه ک بوو، خوشی نه یده زانی ئەو جهسته یه چی به م ده لئ، ههر که له له شی جیا بووه و به چاوه زه قه کانی تیروانی و به رۆحی پتی وت: «فریم مه ده نامانه تم!». ئەو رۆژه ی دکتۆره که ی بریاری دا که ده بی ئەو به ته نیا بنوی، تینه گه یشت بو؟

ئیواره کاتیک له عیاده ی دکتۆره که ی وه ستابوو، ژووری دکتۆره که هه فتا که سی لئ بوو، ئەو ژماره که ی دوا زده بوو، بهلام پپش ئەو ژنیکی نه خوشیان کرد به ژووردا ژماره که ی ئەو بوو به سیزده. مشتومری نیو عیاده که شری کردبوو، بهلام ئەو ههر له مشتومری ئەوه دا بوو نایا به بی دهنگی له ویدا مینیتته وه، یان له نیو بیر کردنه وه کانی خۆیدا بریاری رۆیشتن بدات، ئەو رۆژه عیاده که ی به جیه یشت، بی ئەوه ی چاوی به دکتۆره که بکه ویت، له هه نگاوی سه ر شه قامه کانیس دوا وته ی کابرای عیاده ی بیرکه وته وه، «تۆ له گوئز ساغتری چیت داوه له م سه ر ئیشه یه... دکتۆر و عیاده». هه روه ها ژماره که ی دهستی رۆمانی ماته مینی فینجانه کانی جیمس جووسی وه بیه رینایه وه، هه روه ها ئەو شه قامه ی ها ته وه یاد که کاتژمیری سیزده ته رمی گه وره تر بن جه نگا وه ری گه ره که که یان تیدا سووتان. ئەو رۆژه ته و او سیزده رۆژی ته و او بوو به سه ر له دایکبوونی کۆرپه که، ئەمیش ههر هه مان ئەم رۆژه که سئ شه مه یه خۆی له ژووری فالگره که وه ده بییتته وه، وای لئ هات بی سنور سلئ له پیتی «س»، ده کرده وه، هه موو نه ینیبه کان نه یترسان، ته نیا نه ینی دوا دیر نه بیته: «نه که ی نزیکه کهس بیته وه، ئەه ریمه نه کان له جهسته کانی تر دا داویان بو ت ناوه ته وه!». هه تا ئەو رۆژه که سیککی پر له هه ست و نه ست و میواندار بوو، که چی ئیستا بووه به دووره یه ریزیکی تاک و ته نیا، له نیو دهر گاه وه بو نیو ژووره که ی، هه مووان گله بیان له ده ست ده کرد، کهس نه بوو له ترسه که ی بگات، ته نیا دیواری ژووره کانی نه بی، هه مووان به تاک و ته نیا بانگیان ده کرد، دهسته کانی له ته نیاییدا هیچ ده ستیکی تریان نه دهناسی،

چاوه‌کانی ئەو ئیواره دوو تنۆک فرمیسک بوون، له ته‌نیایی خۆیدا چیرۆکی بۆ وینهو پارچه شووشه‌کانی ژووره‌که‌ی ده‌گیترایه‌وه، کاتێ به‌رێگا‌کاندا ده‌رۆیشت هه‌نگاوه‌کانی نیوان ئەوو ئەوانی تر گه‌وره‌تر ده‌بوونه‌وه، هه‌موو کاتی‌کیش ده‌ستی بۆ ده‌ستی‌ک درێژ ده‌کرد، قسه‌ی جادوو‌گه‌ره‌که‌ی وه‌بیر خۆی ده‌هینایه‌وه: «نه‌که‌ی نزیکه‌ی که‌س بیته‌وه». کاتی‌کیش ده‌یویست له‌ هاو‌پێ‌کانی نزیک بیته‌وه، لێی هه‌لده‌هاتن، «گه‌ر نزیک بیته‌وه کاره‌سات ده‌قومه‌ی». ئەمه‌ش ته‌واو ئەو پیغه‌مبه‌ره‌و شاعیر و ئیمان‌داره‌که‌ی، وینه‌و ئاوینه‌ی عه‌تایی وه‌بیر هینایه‌وه، گه‌ر راستیه‌کان به‌ خه‌لکی بلێ، که‌س برۆی پێ ناکات، ده‌بێ هه‌ر خۆی راستیه‌کان بدۆزیته‌وه‌و بیانزانی.

به‌رده‌وام دووره‌ په‌رێزی هه‌لده‌بژارد، به‌رده‌وام نیوه‌ندی ئەم و نیوه‌ندی ئەوان فراوانتر ده‌بووه‌وه، ده‌سته‌کانی به‌وه راهاتن له‌ نیو‌گی‌رفانی پالتۆ‌که‌یدا نه‌یه‌نه‌ ده‌ری، چاوه‌کانی فیربوون ته‌نیا ته‌ماشای به‌رپیتی خۆی بکه‌ن، هه‌نگاوه‌کان روویان له‌ چۆله‌وانی ده‌کرد، هه‌یج ده‌رگایه‌ک نه‌بوو، بیکاته‌وه‌ ته‌نیا ده‌رگایه‌که‌ی خۆی نه‌بیست، کاتێ برسی ده‌بوو، له‌ به‌ر ده‌رگا شته‌کانیان بۆ داده‌نا. شه‌وان خه‌ونی به‌ قه‌ره‌بالغیه‌وه‌ ده‌بینی، له‌ نیو‌وینه هه‌لئاسراوه‌کانی ژووره‌که‌یدا باوه‌ش و تیکه‌لبوونی چاوه‌کان له‌ هه‌موو دیمه‌نه‌کانی زالتیروون، وه‌کو مزراح به‌ده‌وری رووداوه‌کاندا ده‌سوورایه‌وه، که‌س نه‌بوو به‌ ئەندازی ئەو چاوی به‌و دیمه‌نانه‌ بکریته‌وه‌ که هه‌لئاسرابوون، که‌س نه‌بوو وه‌کو ئەم له‌ چیتێ پیکه‌وه‌بوون بگات.

ئەو ئیواره‌یه‌ی که‌ جادوو‌گه‌ره‌که‌ ئەو هه‌واله‌ی پێ وت، زۆر دلنیا نه‌بوو، ته‌نانه‌ت برۆاشی به‌ قسه‌کانی جادوو‌گه‌ر نه‌بوو، هه‌ستا جارتیکی تر له‌ به‌رده‌م عیاده‌ی دکتۆره‌که‌یدا راوه‌ستایه‌وه، ئەم جاره‌ بێ ئەوه‌ی چاوه‌روانی ته‌نگی پێ هه‌لچنی، له‌ به‌رده‌م دکتۆره‌که‌دا وه‌ستا‌بوو، که‌ دکتۆره‌که‌ هه‌ندی نمونه‌ی له‌ خوی‌ن و لیک و سه‌ری نینۆک و توو و پساییه‌که‌ی گرت، پیتی گوت: «تۆ پتیوست ناکات بیته‌وه، من خۆم ئەنجامه‌کانت به‌ ته‌له‌فۆن پێ راده‌گه‌یه‌نم». هه‌ر ئەو رۆژه‌ تا رۆژی ده‌رچوونی ئەنجامه‌که‌ به‌ نا‌ارامی ده‌نووست، کاتێ دکتۆره‌که‌ ئەنجامه‌که‌ی بۆ نارد، له‌ گه‌ل ئەنجامه‌که‌دا، ته‌نیا

دوو دێری به‌رچاو که‌وت: «نه‌که‌ی نزیکه‌ی که‌س بیته‌وه...». هه‌ر به‌ هه‌له‌داوان خۆی کرد به‌ ژووری دکتۆره‌که‌دا، بێگومان ئەو ده‌یزانی بۆ له‌ ویتیه، هه‌یمنی کرده‌وه، پاش چاره‌گیتیک له‌ بیده‌نگی، ته‌ماشایه‌کی په‌کتریان کرد، ئەمیش ته‌ماشای کرد و له‌ نیو له‌ پیدای پارچه‌ کاغه‌زه‌که‌ راکشایوو، رووی کرده‌ دکتۆره‌که‌ و پارچه‌ کاغه‌زه‌که‌ی به‌رز کرده‌وه: «ئمه‌ یانی چی؟»

- ته‌نیا به‌ مه‌به‌ستی روونه‌دانی گرفتیک!
- چ گرفتیکه، سیل، سه‌ره‌تان....
- هه‌یج نییه‌ ته‌نیا ئەوه‌یه‌ که‌ پیت ده‌لیم «نزیک مه‌به‌ره‌وه» موسیبه‌تی روو ده‌دات
- چ موسیبه‌تی؟
- ئەوه‌یان منیش نایانم....

هه‌ر له‌و رۆژه‌وه‌ تیگه‌یشت، ده‌بی رۆژی له‌ رۆژان شتیک روو بدات، شتیک خۆشی نازانی و نه‌ جادوو‌گه‌ره‌که‌ش ده‌زانی، نه‌ دکتۆر.

ئەمه‌ی له‌ به‌رده‌میدا وه‌ستاوه، ئەو ترسه‌ بوو، سه‌رده‌می‌که‌ به‌ گویتیدا ده‌چرپین، به‌ سل کرده‌وه ده‌روانیته‌ ئەو پارچه‌ گوشتیه‌ی له‌ له‌شی بووه‌وه له‌ چاوه‌کانیدا له‌م ده‌چیت و له‌شی که‌س نازانی و رۆحیشی شتیک نه‌ناسراوه.

دوا‌جار که‌ له‌و هه‌موو ته‌نیایی و دا‌پراوییه‌ بیزاروو، به‌ هه‌یوری هه‌موو ئەو په‌ردانه‌ی هه‌له‌که‌کاند که‌ به‌ری چاوه‌کانی گرتبوو.

ناچار خۆی به‌ ژووری کتیب‌خانه‌که‌دا کرد و دوا‌یین چاپی موسیبه‌ته‌کانی دنیای خۆینده‌وه، هه‌ر هه‌موویان موسیبه‌تی گه‌وره‌ بوون، به‌لام شتیک له‌ به‌ری هه‌له‌هاتن نه‌خۆینده‌وه، پاشان به‌ هه‌موو ئەو سه‌رچاوانه‌دا رۆیشته‌وه ته‌ماشای سه‌فه‌رنامه‌ی ئەولیاچه‌له‌بی کرد، میژووی شارستانی ویل دۆرانت و ئەنسکلیویدیای نه‌خۆشییه‌کانی میژووی لاپه‌ره‌ به‌ لاپه‌ره‌ هه‌لدايه‌وه، ته‌نیا شازده‌ موسیبه‌تی بینی له‌مه‌ی ئەم ده‌چوون، به‌لام وه‌کو ئەم نه‌بوون، له‌ نیو ئەو هه‌موو سه‌رچاوانه‌دا باسی نه‌خۆشییه‌ک نه‌بوو تاییه‌ت به‌و ناوچه‌یه‌ پیت، فه‌ره‌ه‌نگی نه‌خۆشییه‌کانی هه‌ر هه‌موو خۆینده‌وه، نمونه‌یه‌کی نه‌بینی له‌مه‌ر حاله‌ته‌که‌ی ئەم، بۆیه‌ ورده‌ ورده‌ ژووره‌کانی به‌جێ هه‌یشت، ئەوه‌ی له‌ دوا‌ی خۆبه‌وه‌ی به‌جێ هه‌یشت یادگارییه‌ک بوو پر له‌ نه‌یته‌ی له‌ لاپه‌ره‌یه‌کی نیو

فهره‌هنگی نه‌خوشیدا ناوو ناویشانی خۆی تو‌مارکرد، به‌لکو به‌ریکه‌وت یه‌ک‌یک له‌و حاله‌ته‌ی نه‌و رۆژێ له‌ رۆژان چاوی پێ بکه‌وئ و پێوه‌ندی پێوه‌ بکات، نه‌وه‌ی له‌ هه‌موو شتی‌ک نه‌وی زیاتر سه‌رسام کردبوو، هه‌ستنه‌کردن بوو به‌ ئازار و نا‌ارامییه‌ک ته‌نیا نه‌وه‌ نه‌بێ شه‌وان تا به‌یانی خه‌وی نه‌بوو.

له‌ هه‌موو نه‌و ئازارانه‌ش ناخۆشتر نه‌و رۆژه‌ بوو که‌ ویستی به‌خیره‌هاته‌وه‌ی باوکی بکا، هه‌ر له‌ پر ده‌ستی‌ک له‌ ده‌رگا‌هه‌ فزاییان دایه‌ ده‌روه‌ه‌. نه‌و شه‌وه‌ تا به‌یانی له‌ خه‌یال و بیرکردنه‌وه‌دا بوو، به‌دووی ریگه‌چاره‌یه‌کدا ده‌گه‌را، به‌لام هه‌یچی نه‌دۆزییه‌وه‌، بۆیه‌ به‌ نا‌ئومیدی بی‌ری له‌ سه‌ره‌ه‌لگرتن کرده‌وه‌، نه‌و شه‌وه‌ خۆی پێچایه‌وه‌ تا نه‌و شه‌ره‌ به‌جێ بێلێ، به‌لام ده‌سته‌کانی نه‌یان‌توانی جانتا‌کانی هه‌لگرن و قاچه‌کانی ره‌دووی نه‌ده‌که‌وتن، هه‌رچه‌ند هه‌ولێ دا ته‌لیسمی نه‌و سه‌پوونه‌ی بشکینێ و له‌ده‌رگا‌هه‌ بجیتته‌ ده‌ری، به‌لام بی‌سوود بوو. ناچار له‌ جیگا‌ه‌ی راکشا.

پاش چهند رۆژێ ته‌لیسمه‌که‌ی له‌شی توایه‌وه‌، هه‌رکه‌ له‌ ده‌رگا‌هه‌ هاته‌ده‌ری له‌ پێش خۆیه‌وه‌ تیشکی‌کی بی‌نی، رووی له‌ هه‌ر کویتی‌ک ده‌کرد تیشکه‌که‌ پێشی ده‌که‌وت، به‌راست و چه‌پدا ده‌چوو، تیشکه‌که‌ش رێک‌ورپێک نه‌و ریگایه‌ی ده‌گرت به‌ر، دوا‌جار له‌ به‌رده‌م لاسایی تیشکه‌که‌ شه‌که‌ت بوو، خۆی خا‌و‌کرده‌وه‌و تیشکه‌که‌ ریگای گرت به‌ر نه‌م جاره‌ نه‌م هیدی هیدی سه‌ری ریگای گرت به‌ر، وه‌کو ما‌چی‌ک نه‌زانێ چ لێوی ده‌مژێ، هه‌نگا‌وه‌کانی لێواری زه‌مینیان گرت و وه‌دووی تیشکه‌که‌ که‌وت، له‌ به‌رده‌م نه‌خۆشخانه‌که‌دا تیشکه‌که‌ نه‌وی به‌ره‌و نی‌و‌ژووری کۆریه‌که‌ به‌ری کرد، له‌ به‌رده‌م ژووره‌که‌یدا تیشکه‌که‌ کۆزایه‌وه‌، کاتێ چهند هه‌نگاوێ لێی نزی‌ک بووه‌وه‌، ته‌ماشای چاوه‌کانی کرد، کرابوونه‌وه‌، به‌ ته‌واوی ده‌یان‌روانییه‌ نه‌م، بی‌ نه‌وه‌ی هه‌ست بکا ده‌سته‌کانی له‌ لێوی نزی‌ک بوونه‌وه‌، نه‌ویش لێوی له‌ په‌نجه‌کانی نزی‌ک کرده‌وه‌، نه‌یزانی چی‌یه‌، نه‌و لێوه‌ ما‌چی ده‌وی، یان ده‌به‌وی وشه‌یه‌ک به‌ گوتی نه‌و په‌نجانه‌دا بچری‌پێن، هه‌ستی کرد له‌ لێوه‌کانییه‌وه‌ وه‌کو ما‌ری‌ک زمانێ سه‌رده‌ردین و سه‌رده‌به‌نه‌ ژووره‌وه‌، هه‌رچی له‌ ژووره‌که‌شدا بوو به‌ دک‌تۆر و نه‌خۆش و سه‌سته‌ر و سا‌غه‌وه‌ ته‌ماشای زمانه‌که‌یان ده‌کرد، نه‌و زمانه‌ په‌نجه‌کانی نه‌وی له‌گه‌ل

خۆیدا برده‌ ژووره‌وه‌، ده‌ستی برد، قو‌لی برد، هه‌موو گیانی که‌وته‌ له‌رزین، زه‌ردی سه‌رتاپای له‌شی گرت به‌وه‌، هه‌روه‌ک خه‌ون بی‌ینی، خیرا ده‌ستی هه‌تیا‌یه‌ ده‌روه‌ه‌، ته‌نیا یه‌ک په‌نجه‌ به‌ ده‌سته‌کانییه‌وه‌ ما‌بوو. هه‌ر خیرا به‌ په‌له‌ دک‌تۆره‌کان له‌ ژووریک‌دا به‌ندیان کرد، نه‌یتوانی بزانی چی روویداوه‌، ته‌نیا نه‌وه‌ نه‌بی برپێک تیشک چاوه‌کانی رووناک کردنه‌وه‌، کاتێ چاوی کرده‌وه‌، ته‌ماشای کرد بی‌نی ده‌ رۆژ و سه‌ شه‌وه‌ له‌ بی‌ده‌هنگی نه‌و ژووره‌دا ده‌ژی، ناگای له‌ هه‌یج نی‌یه‌، نه‌وه‌ نه‌بی ته‌نیا یه‌ک په‌نجه‌ له‌ ده‌سته‌کانییه‌وه‌ ما‌ون، سه‌ری شلۆق بوو نه‌یزانی چ دووکه‌لێک سه‌رو دلێ داگیر کرده‌وه‌، ده‌بویست بزانی نه‌و زمانانه‌ چین، له‌و ده‌مه‌ بچووه‌که‌وه‌ دینه‌ ده‌ری، هه‌رچی ما‌ل هه‌یه‌ له‌و ده‌وره‌به‌ره‌ ناتوانن له‌و نزی‌ک بنه‌وه‌، وه‌کو شه‌رمی‌ک نه‌و کۆریه‌ی له‌گه‌ل خۆیدا برد، له‌ نی‌و با‌خچه‌یه‌ک دانیشته‌ و ته‌ماشای چاوه‌کانی رووباری ده‌کرد، کۆریه‌که‌ ته‌نیا وینه‌یه‌ک بوو له‌گه‌لیدا بوو، خۆی نه‌بوو، نه‌و له‌ ژووره‌که‌یدا هه‌رزمانی نه‌وه‌و له‌شه‌کان قووت ده‌دا، هه‌ر چهند رۆژێ پێش ئیستا دایکی قووت دا ته‌نیا دوو تی‌سکی قژو دوو بازنه‌که‌ی ما‌بووه‌وه‌، نه‌م جاره‌ له‌وه‌ گه‌یشته‌ که‌ نه‌و زمانه‌ زمانیکه‌ هه‌ر هه‌موو نه‌و شه‌ری ترساندووه‌، ترسه‌که‌ دک‌تۆر نه‌خۆشخانه‌که‌شی گرتوه‌ته‌وه‌، هه‌ر هه‌مووش ده‌روانه‌ نه‌م وه‌کو دروستکه‌ری نه‌م زمانه‌، نه‌وه‌تا له‌ نی‌و پارکه‌که‌ دانیشته‌وه‌، ده‌روانیته‌ چاوه‌ جوانه‌کانی نه‌و که‌ له‌ دووچاوی نا‌هوویه‌کی سه‌فه‌رکردو ده‌چن، له‌ ترپه‌ی دلێکی سه‌رخۆش، له‌ گریانی کچ و خه‌می عاشقی ده‌چن. هه‌تا توانی نه‌و رۆژه‌ له‌ پارکه‌که‌دا به‌دیار وینه‌ی کۆریه‌که‌ی واق ورمابوو، کاتێ بی‌ نه‌وه‌ی بزانی روو له‌ کو‌ی ده‌کا، له‌ به‌رده‌م ما‌لی جادووگه‌ره‌که‌دا وه‌ستا، دوو دل بوو له‌وه‌ی بجیتته‌ ژووره‌وه‌، به‌لام کاتێ که‌ نه‌و زمانه‌و تا‌قه‌ په‌نجه‌که‌ی خۆی بی‌نی، سل دایگرت و به‌ چهند ترپه‌یه‌ک له‌ به‌رده‌م جادووگه‌ره‌که‌دا دانیشته‌، گوتی له‌ ده‌نگی دوو کۆتر بوو، سلێکی کرد و تا‌قه‌ په‌نجه‌که‌ی خۆی له‌ نی‌و ده‌ستی جادووگه‌ره‌که‌دا بی‌نییه‌وه‌، هه‌ر زوو نه‌ویش ده‌ستی خۆی کیشایه‌وه‌، ته‌ماشای چاوه‌کانی کردم و پیتی وتم:

- گه‌وره‌ترین شه‌یتان له‌ نی‌و جه‌سته‌ی تو‌دایه‌، ته‌نیا به‌ کوشتنی شه‌یتانی نه‌سلێ نه‌و شه‌یتانه‌ له‌ له‌شت ده‌چیتته

دهری؟

و پیتی وت:

– ئەمەیان سینکوچکەکی گەرمکردنی ئاوه، ئەمەیان سینگۆشەیی تابووتەو ئەمەیان سینگۆشەیی کولان و ئەمەش سندووقی سینگۆشەییە تا خۆلەمیشەکەیی بەر خاک نەکەوێ. دەشیی سبەیی کۆتایی بەم کارە بیینی دەنا رۆحی خۆشت تیکەڵ بەو شەیتانە دەبێ و لەم دنیا یە نامینی.

بێ ئەوێ هیچ شتییکی بۆ باس بکا، تیکە یشت دەیهوێ چی بکات، وەک لەنیو رووباریکی قوولدا بواری دوو چرکەیی هەناسەیی هەبێ سەری لە ئا و هینابیتە دەری، ئاوهە ژووری جادووگەرەکەیی بەجێ هیشت. هەناسەییەکی قوولێ هەلکێشا، دەستی لە نیوان چواردەرگادا تێپەرێ و لە دەستەکەیی تریدا چوار سینگۆشەکەیی تر.

نە یویست ئەم شەو چاوی بە کۆرپەلەکە بکەوێ، لە سام و ترسی ئەو چوار سینگۆشەییە و شەکانی جادووگەر، دەرگاکانی لەخۆداگرت و پەنجەرەکان و هەرچی وشە هەبوون ئەو شەو بوون بە دەنگێک و لە ناو رۆحیدا هەراسانییەکیان دروست کرد، دەستی برد چرکانی لەسەر لەشی خۆی کۆژاندەو، بیریسی لە چرکەکانی دوودلی دەکردهو، ئەو رۆژی لێ سەندەو، ئەو ی بەخشی بە تاریکی شەو. ئەو شەو گیانیکێ سارد لە بەردەم شالای رووداویکی گراوی سبەینیدا خۆی ئامادەیی کۆچ دەکرد، نە دەیتوانی لە مانای ماچ بگات و نە دەشیتوانی ئەو پەنجانەیی خۆی لە یادکات کە تەمەنی چل سال لەگەڵیدا رۆژو شەو ی کردبوو، شەوقی جودایی جەستەیی خۆی نەبو، ئەو نەدی شەوقی جەستەیی ئەو خۆشەویستە بوو کە رۆحی بە رۆحی شەیتانیک پێس بوو و تاوانی ئەویش نییە و نە دەشمانێ تاوان چیبە. دوورگەکانی ئەمە کداری بەرانبەر بەو رۆحە ساوا یە تا دەهات ئەو شەو ئاوهدان دەبوو، نە چاوهروانی ئەو بوو ئەو پەیمانە بشکێنێ کە بە رۆحی دایکی دابوو، کاتی پێش ئەو ی زمانەکەیی ئەو قووتی دا - پیتی وتبوو: «ئەمانەتی تۆ و ئەو ساوا یە، نە لە زمانی باران دەگا و نە دەزانێ دەنگی خۆرەتا و چیبە...»

و هەکو رۆحی هەموو شەو ی، رۆحی ئەویش سیاھ بە سیاھی قەلەرەشەکانی رۆژگاری مندالی بە دیار سەرییەو و دەستابوون، نە لە بەخیرەتانی ماچەکانی درەنگ وەخت دەگە یشت و نە دەشیزانی چین ئەو باسانەیی نە زەمەنیان

بە بیستنی ئەم وشەییە، هەموو جەستەیی بوو بە یەک پەنجەو چاوهکانی بوون بە هەزار، هەموو شتییکیان بە هەزار دەبینی، دەنگی جادووگەرەکە لە گوێیدا بوو بە هەزارو دەنگی زیندووکان بوون بە مردوو، مردووکانیش بە زیندوو. ئەگەر کوشتنی شەیتانی رۆحی من بلێ ئەو لە جیاتی ژیان بە پەنجەییەکەو بە سەرو لەشتییکی بێ جەستەشەو رازیم بژیم، بەلام بەو مەرجهی ئەو جەستە بچووکە بە تەنیا بەیلمەو، رازیم گیانم بیستە لەپی دەستیک و بەسەرکێوی بەستووو بچێ، رۆحم قەتیس بێت و دلەم نابلقە بدرێ، رازیم دەرگایەکی داخراویم، بەو مەرجهی ئەو کراو بێت.

- گەورەترین موسیبەت لە رۆحیایە، هەر ئەو سەبەبە! ئەو وشانە کە لە زاری جادووگەرەکەو دەهاتنە دەری، و هەکو سێبەر دەیخستە ژێر پیتی پیادەرەوانی شەقامی ژیانەو.

جادووگەر مەشخەلێک بوو هەر دەگەشایەو تا ئەم و سۆزەکانی ئەم زیاتر بسووتینێ، گۆزەشتیک بوو دەیویست ئیستای ئەو لەگەڵ خۆیدا بەرێ، ماسییەکی برسی بوو دەیویست ماسی بچووکێ ئەو بە دەستی خۆی بخاتە دەمیەو، کە دەفتەرەکەیی بەردەمی کردەو، دوو چاوی ئەو ی بیینی و هەکو چوار ژمارەیی سەپرو سەمەرە، چوار سێ گۆشەیی خاچی دلێان پێک دەهینا، ئەویش و هەکو چاوی دەرەنیکێ خنکا و تەماشای دەستەکانی جادووگەری دەکرد، لە نیو کتیبەکانی بەردەستیدا بە دووی چارەسەری کۆرپەلە، و هەکو ئەو ی ئەو جادووگەرە سیمای کۆرپەلەیی هەتاوی ئەو ی دزیبێ و بەسەر روخساری ئەو دا هەوری رەش و بارانی سووتاندن باریبێ، جادووگەر بە سیمایەکی ماندوو بوو، باسیان لە ماندوو بوون و وێرانکاریەک دەکرد، هەموو لاپەرەیی کتیبەکانی هەلەدایەو روخسارو سیمای و چاوهگەشەکانی کۆرپەلە دەگەشانەو، تەنیا لە نیوان ئەو هەموو جوانییەو مێخیکی دەبینی، جار جار دەرەکەوتن، بیرهواری لەخاچدانی مەسیحی و هەبیردەهینایەو، لە پێ وینەیی ئەو مندالی لە چاوهکانی جادووگەردا بیینی، لەباوہشی باوکیدا خەو چوووتە چاوی.

جادووگەر چوار سینگۆشەیی دایە دەست، چاوی تێ بری

